

[Grethe Fenger Møller]

de lande, der allerede har gennemført lovgivning. Det vil sige, at i England, Grækenland og Italien har man undtaget landbrugsvarer, og i stort set alle de andre forslag, vi kender, der er til behandling, eller som er fremsat, bortset fra et enkelt, er der undtaget for landbrugsvarer m.v. Derfor kan jeg ikke se, at der er noget mærkeligt i, at vi gør os de samme overvejelser i Danmark.

Det samme gælder de to andre områder, hvor vi selv kan afgøre det, nemlig ansvarsgrænsningen på ikke under 70 mio. ECU og ansvar for udviklingsskader, som vi ikke medtager i lovforslaget. Det svarer til, hvad man har foreslået eller gennemført i alle EF-lande bortset fra Luxembourg.

Det er væsentligt, at der dog er ændringer i lovforslaget i forhold til det forslag, vi tidligere behandlede. Det gælder mellemhandleransvar, det vil sige, at der er en yderligere beskyttelse af forbrugerne, som ikke behøver at rejse erstatningskrav over for producenten, men kan gøre det over for mellemhandlerne. Det gælder også lovforslagets § 14, som klargør, at der ikke gennem dette lovforslag er mulighed for at begrænse skadelidtes adgang til erstatning efter dansk rets almindelige regler.

Jeg mener, det er udtryk for, at der er fundet en balance mellem de to ting, som direktivet tilsigter, nemlig at der ikke skal være konkurrenceforvridende foranstaltninger, når der er tale om den frie varebevægelse inden for EF, men at vi på den anden side også skal prøve på at få ensartede forbrugerbeskyttelsesregler. Og jeg synes, man i meget høj grad ved udformningen af dette lovforslag har taget hensyn til at varetage forbrugernes interesser.

Jeg skal på Det Konservative Folkepartis vegne tilsige, at vi gerne vil medvirke til, at vi får en hurtig behandling af dette lovforslag i Retsudvalget.

Leif Hermann (SF):

Da jeg læste justitsministerens fremsættelsestale, så jeg for mig en minister, der sad og tog en dyb indånding og sagde: Nu prøver vi fjerde gang. De tre forudgående gange lykkedes det jo ikke, og den lidt mistrøstige tone, som fremsættelsestalen er skrevet i, hvori der mindes om, at vi faktisk den 30. juli 1988 skulle have gennemført dette EF-direktiv, tyder på, at det nu er ved at være alvor med hensyn til produktansvar i Danmark.

Det er da også godt nok, at justitsministeren har foretaget et par forbedringer, siden forslaget var på bordet sidst, men som hr. Ole Espersen har nævnt det, er de afgørende forhold jo ikke medtaget. Og vi har tidligere påpeget og ønsket, at udviklingsskader skulle med. Det er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, at der er en række lande, der ikke medtager udviklingsskader, men det er også samtidig – i øvrigt loyalt nok – nævnt, at et land som Luxembourg i det mindste overvejer at medtage udviklingsskader.

Medtager man ikke udviklingsskader, vil ganske mange virksomheder kunne slippe for produktansvar, hvis det er således, at de sender deres produkter på markedet, før de er tilstrækkeligt afprøvet.

Hvad angår det andet spørgsmål, som hr. Ole Espersen også nævnte, nemlig ansvaret for råprodukterne fra landbrug, fiskeri og jagt – og man må vel gå ud fra, at det også gælder gartneri – kan det undre mig lidt, at man ikke fra dansk landbrug er kommet styrtende og har sagt: Vi vil gerne ind under denne produktansvarslov, fordi dansk landbrug kunne bruge det som et kvalitetsmærke. Hvorfor vil italienerne og franskmændene ikke have deres landbrugsråvarer ind under produktansvarsloven? Er det, fordi de ikke stoler på, at disse råvarer er tilstrækkelig sunde og sikre? Og kunne det så ikke være en kvalitetssikring for danske produkter?

Dette så meget desto mere, som det jo unægtelig er temmelig vanskeligt at hitte ud af – med den eksemplifikation, der er givet i bemærkningerne – hvornår en råvare er forarbejdet.

Vi kunne altså både forvente, at landbruget kunne bruge det i sin kampagne for at sælge noget mere – og det har jeg så sent som i går hørt at landbruget har ganske betydelig brug for – og samtidig undgå en lang række trakasserier om, hvornår en råvare fra landbruget er forarbejdet eller ikke er forarbejdet.

På det seneste har spørgsmålet om forældelsesreglerne jo også været rejst fra Forbrugerrådets side, og jeg kan ikke ganske gennemskue, hvorledes det forholder sig med disse forældelsesregler. Justitsministeren nævner som noget af det, der er foretaget som ændring i lovforslaget, at de gældende regler om erstatningsansvar for produktskade ikke begrænses ved lovforslaget. Men i det mindste forekommer det mig – og